

A Szentlélek a színfalak mögött munkálkodik

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 1:2; 2Mózes 31:1-5; Jób 26:13; János 16:13; Galata 5:16-23; Ezékiel 37:5

„Ő engem dicsőít majd, mert az enyéből vesz, és kijelenti nektek” (Jn 16:14, ÚRK).

A Szentlélek nem kap olyan jelentős figyelmet a Szentírásban, mint az Atya és a Fiú. Ugyanakkor a Biblia szót ejt arról, hogy a Szentlélek jelen volt a történelem fontos pillanataiban. Kezdetben, amikor Isten teremtette a világot, Ő is munkálkodott, de inkább a háttérben. Tevékeny szerepet játszott Isten prófétáinak ihletésében, így kulcsszerepe volt Isten Szavának megírásában. Hozzá kapcsolódik Jézus Krisztus fogantatása Mária méhében.

Mégsem mondhatjuk, hogy a Szentlélek áll a bibliai feljegyzések középpontjában, és nagyon is keveset tudunk róla. Végig a háttérben marad, és ez azért van, mert az Ő szerepe előrevinni az Istenség másik személyének, Jézusnak, Isten Fiának művét, valamint dicsőséget szerezni az Atyának. Mindent azért teszi, hogy a bűnös embert megmentse az örök haláltól, ahová egyébként jutna.

A Szentírás bizonyágtételéből tudjuk, hogy a Szentlélek készségesen és teljes odaadással fogadja el a támogató, segítő, fenntartó, felhatalmazó szerepet a színfalak mögött. Legyen szó a teremtésről, a megváltásról vagy a misszióról, nem keresi a reflektorfényt, ugyanakkor a szerepe nélkülözhetetlen.

A SZENTLÉLEK MEGHATÁROZHATATLAN VOLTA

Olvassuk el Ez 37:5, 9 és Jn 3:3-8 verseit! Miért éppen a szél a megfelelő hasonlat a Szentlélek rejtett munkájának meghatározására?

Jézus azzal érzékelteti a Lélek meghatározhatatlan voltát, hogy munkáját a szélhez hasonlítja. A szél mozgásában van valami egészen titokzatos. Nehéz pontosan megmondani, honnan támad és milyen irányba fúj. Ki ne lepődött volna már meg egy hirtelen, szinte a semmiből érkező szellőkéstől?

Valamilyen mértékig mégis megtanulhatjuk kiismerni a szél mozgását és természetét. Hasonlóképpen, a Szentlélek is ott tevékenykedik, ahol akar, senki nem képes uralni és irányítani, de tudhatjuk, éppen hol munkálkodik. A szélhez hasonlóan a Szentlélek is láthatatlan, munkájának ereje és eredménye azonban hatalmas. A szél jelenlétét nyilvánvalóan érezzük, és gyakran figyelhetjük hatását is, még ha maga a szél nem is szemmel látható; a gyenge fuvallattól a pusztító tornádóig hatalmas erőforrás. Amikor a Biblia a szélhez hasonlítja a Szentlelket, tevékenységét azzal kapcsolja össze, hogy a halál helyett életet hoz. Ehhez a legmagasabb rendű erő kell, ami kizárólag Istené.

Hogy ezt miképpen éri el, az titok. Isten munkálkodása a Szentlélek által hatalmasabb annál, mint amit valaha is teljesen felfoghatnánk, és ez elmondható számos világi és szent dologra is. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ne tudhatnánk, mit végez el a Szentlélek. Viszont el kell ismernünk, hogy Isten titkait illetően őszinte alázat szükséges. Az alázat értékeli Isten nagyságát és elismeri, hogy mi teremtményként korlátok között mozgunk, ezért szükségünk van isteni kinyilatkoztatásra.

Ellen G. White világosan kijelentette: „A Biblia titkai tehát egyáltalán nem ellene szóló érvek, hanem sokkal inkább az isteni ihletés legerőteljesebb bizonyítékai. Ha csak olyan beszámolókat tartalmazna Istenről, amelyeket mi is fel tudunk fogni, ha nagyságát és fenségét fel tudnánk mérni véges elménkkel, akkor a Biblia nem viselné magán az isteni ihletés félreérthetetlen bizonyítékait” (*Nevelés*. Budapest, 2015, Advent Kiadó, 148. o.).

Mely rejtett erők lehetnek hatással az életünkre a természetben? Milyen tanítás van ebben a világunkban működő láthatatlan, ám hatalmas erők valóságával kapcsolatban?

A SZENTLÉLEK SZEREPE A TEREMTÉSBN

Isten első műve ezen a bolygón a teremtés volt. A Biblia egyértelműen megnevezi Istent (1Móz 1:1) és Jézus Krisztust (Kol 1:16-17) mint a menny, a föld és minden rajta lévő dolog Teremtőjét (Jn 1:1-3), továbbá megemlíti a Szentlélek jelenlétét is a teremtés során.

Olvassuk el 1Móz 1:2, Jób 26:13, 33:4, Zsolt 33:6 és 104:29-30 verseit! Mi a Szentlélek szerepe a teremtésben? Hogyan kapcsolódik Isten Lelke az élet teremtéséhez?

A *Mózes első könyve* 1. fejezetében olvasható teremtéstörténet említi Isten Lelkét (2. vers). Jób 26:13, 33:4 és Zsolt 33:6, 104:29-30 versei szinten hangsúlyozzák a Szentlélek tevékeny szerepét a föld természetfeletti módon történt megteremtésében. Az Atya Isten és a Fiú Isten, Jézus Krisztus aktív részvételét egyértelműen kijelenti a Biblia (Ézs 64:7; Kol 1:16-17), ugyanakkor a Szentlélek is megjelent, csak rejtettebb módon.

Nem főszereplőként látható, hanem „lebeg a vizek felett”, és mozgásával van jelen a föld születésének történetében. A héber „lebegni” szó (*merahepet*), amit 1Móz 1:2 versében használ a Biblia, ugyanaz a szó, amit 5Móz 32:11 versében találunk, abban a képben, ami Istent a sashoz hasonlítja, mikor a fészekben ülő fiókái fölött lebeg. A Szentlélek egészen bensőséges módon vállalt részt e föld megteremtésében, úgy vigyázott a frissen megalkotott teremtenyekre, mint ahogyan a sas őrökdi fiókái felett. Zsolt 104:30 verse érzékelteti, hogy a teremtés művét csakis a Szentlélek által lehetett megvalósítani, tevékeny része volt a folyamatban.

A Szentlélek nemcsak világunk megteremtésénél volt jelen, hanem aktív szerepe van újjáteremtésünkben is, hiszen új szívet és új elmét ad nekünk. Hogyan függnek össze ezek a tevékenységek? Milyen kapcsolat van a szombat és a teremtés, valamint az újjáteremtés között?

A SZENTLÉLEK ÉS A SZENTÉLY

„Készítsenek nekem szent hajlékot, hogy közöttük lakjam” (2Móz 25:8, ÚRK).

A Bibliában a teremtés után Isten megváltási terve a kulcsfontosságú téma. A bűnbe süllyedt világban milyen jó származhatna a teremtésből a megváltás terve nélkül? Bűnösként nem csak Teremtőre, de Megváltóra is szükségünk van. Mennyire hálásnak kellene lennünk, hogy van Üdvözítőnk, Jézus Krisztus! Nélküle semmi reményünk nem lenne a világban, ami máskülönben nem is kecsegtethetne semmivel. Az Ótestamentum idején a szentély és az abban folytatott szolgálatok szemléltették Isten bűnbocsánatát és vetítették előre Jézus megváltói munkáját. Ott tárult fel a megváltás terve az ókori izraeliták számára (lásd Zsid 4:2). A szentélyszolgálat Jézusra és a bűnök bocsánatáért elszenvedett halálára mutatott előre, ugyanakkor a Szentlelket úgy mutatja be a Biblia, mint akinek szintén tevékeny szerepe volt. A kiválasztott embereket képessé tette a szent sátor megépítésére, a Mózesnek megmutatott minta szerint.

Olvassuk el 2Móz 31:1-5 verseit! Hogyan vett részt a Szentlélek a szent sátor építésében? Hogyan segített az Isten hajlékát építőknek?

A Biblia elmondja, hogy a Szentlélek jelen volt, amikor építették a szent sátrat, azt a központi helyet, ahol az Isten és az emberek közötti megbékélés történt, ahol a szent Isten találkozott az emberekkel. Isten közölte Mózesrel a tervet, aminek alapján, a mennyei mintájára meg kellett építeni a földi szentélyt (2Móz 25:9, 40).

A szentély Isten modellje volt, amivel a megváltási tervet szemléltette. Új, különleges módon lakott népe között az Úr, és ezt már megtehetette a szentélyben, amit az Ő parancsára építettek fel. A Szentlélek képesítette és megfelelő szakértelemmel ruházta fel az embereket, hogy mindent olyan szépre tudjanak elkészíteni, amilyenre Isten terve szerint kellett. Segítség nélkül Izrael nem tudta volna ezt a remekművet megalkotni.

Tekintettel nagy hatalmára, a Szentléleknek egyértelműen nem volt szüksége emberi segítségre a szentély megépítéséhez. Mégis embereket tett képessé rá, hogy szakértelemmel, szépen elkészítsék. Hol és hogyan lehet nekünk is lehetőségünk arra, hogy segítsünk másoknak hatékonyabban felhasználni talentumaikat Isten dicsőségére, az Ő művének előrehaladásra?

A SZENTLÉLEK ÉS JÉZUS KRISZTUS MEGDICSŐÍTÉSE

A Szentlélek tevékenysége nyilvánvaló volt az ótestamentumi időkben, bár látszólag a munkája nem terjedt ki annyira, mint az újszövetségi korban. Jézus, a megígért Messiás eljövételével a Szentlélek feladata hangsúlyosabbá vált, minden hívőt részesít ajándékaiban. Bár az Újszövetségből megtudjuk: a Szentlélek sokféle területen munkálkodik lelki életünkben és az egyház lelki életében, a legfontosabb tette talán az, hogy Jézus Krisztust megdicsőítse.

Olvassuk el Jn 16:13-14 és Jn 15:26 versét! Mit mond itt Jézus a Szentlélek munkájáról? További feladatai hogyan kapcsolódnak ehhez a központi szerephez?

Jézus elmondja, hogy a Szentlélek nem önmagáról tesz bizonyosságot, hanem róla. Feladata, hogy Jézus megváltói munkáját hangsúlyozza. Mindig háttérben marad és Jézusra irányítja a figyelmet. Helyesen állapítja meg egy író: „A Lélek üzenete sosem az, hogy »Nézz rám; figyelj rám; jöjj hozzám; ismerj meg engem! « Mindig azt mondja, hogy »Nézz *rá*, lásd meg az *Ő* dicsőségét; figyelj *rá*, halld meg az *Ő* szavát; menj *hozzá*, hogy életed legyen; ismerd meg *Őt* és izleld meg az *Ő* örömeinek, békességének az ajándékát!« A Lélek a házasságszerző, a mennyei házasságközvetítő, akinek a szerepe, hogy összehozzon bennünket Krisztussal, majd biztosítja, hogy együtt is maradjunk” (J. I. Packer: *Keep in Step With the Spirit: Finding Fullness in Our Walk with God*. [Tartsunk lépést a Szentlélekkel, vagyis teljesedjünk ki az Istennel való kapcsolatban] Grand Rapids, 2005, Baker Books, 57-58. o.).

Ez igen fontos. Nem eredhet a Szentlélektől semmiféle olyan megközelítés, ami Jézus Krisztus személyétől és munkájától elvonatkoztatva mutatja be Őt! Valóban fontos a Szentlélek a lelki életünk szempontjából, de nem veszi át azt a helyet, ami gondolkodásunkban és megváltásunk érdekében csak Jézus Krisztusé. Ahol Jézus Krisztust magasztalják, ott a Szentlélek munkája nyilvánul meg. Ezért neveznek keresztényeknek, vagyis Krisztus követőinek (vö. ApCsel 11:26), nem pedig a Szentlélek követőinek (lásd Graham A. Cole: *He Who Gives Life: The Doctrine of the Holy Spirit*. Wheaton, Ill., 2007, Crossway Books, 284. o.).

Miért olyan fontos a feltámadott Urat dicsőíteni mindenben, amit csak teszünk? Gondoljuk át, mit tett értünk Jézus! Megérdemli, hogy mindent neki adjunk. Hogyan mutathatjuk ki hálánkat iránta (lásd pl. 2Thessz 1:11-12)?

A SZENTLÉLEK ÉS KRISZTUS

A Szentléleknek szerepe volt Jézus Krisztus testet öltésében (Lk 1:34-35). Ő kente fel Jézust küldetése végzésére (Lk 3:21-22). A felkenetés erővel ruházta fel Jézust messiási küldetésének betöltésére, és képessé tette arra is, hogy tanítványaira árássa a Szentleket. A Szentlélek vezette és tartotta meg Jézust a pusztai megkísértések idején (Mt 4:1; Mk 1:12; Lk 4:1-2, 14), ezért „*segíthet azokon, akik megkísértetnek*” (Zsid 2:18, vö. 4:15-16). A Szentlélek hatalmazta fel Jézust megváltói munkájára (Zsid 9:14) és tette lehetővé feltámadását (1Pt 3:18). A Szentlélek mindeközben a háttérben maradt, mindig Jézus munkáját és dicsőségét segítette elő.

Olvassuk el Lk 24:44-49, Gal 5:16-23 és Ef 4:23-24 verseit! Mit tanulhatunk a Szentlélek munkájáról ezekből a szakaszokból? Hogyan dicsőíti meg Jézust a Szentlélek?

A Szentlélek többek között az alábbiakkal dicsőíti Jézust:

1. Megbízhatóan, hitelesen tanít róla a Szentírásban. Semmi nem hiányzik belőle, illetve nem félrevezető azt illetően, amit tudunk kell Krisztusról. Minden ott van Isten Igéjében, és megtalálhatjuk, ha hittel és alázattal olvasunk.

2. Üdvözítő kapcsolatba vonja az embereket Jézus Krisztussal. A Szentlélek szelíden munkálkodik a szívben és a gondolatokban. Segít megérteni a lelki dolgokat, hogy készségesen kezdjünk bízni Jézus Krisztusban és elfogadjuk Vezetőnknek, Megváltónknak.

3. Kialakítja Krisztus jellemét bennünk, létrehozza a krisztusi vonásokat életünkben (Gal 5:22-23). Jézus vére által győzelmet kapunk a bűn felett (vö. Jel 12:11), a Szentlélek pedig képessé tesz arra, hogy hűségesen járjunk Isten parancsolatai szerint.

4. Képessé tesz rá, hogy krisztusi, önzetlen és szeretetteljes életet éljünk mások szolgálatában. Elhív konkrét szolgálati területre, és képessé tesz arra, hogy szeretetteljes, vonzó krisztusi lelkülettel elérjünk másokat.

Hogyan adunk dicsőséget Atyánknak azzal, ha engedjük kirajzolódni az életünkben Krisztus jellemét?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Nem kérdés, a Szentlélek munkája elengedhetetlen ahhoz, hogy az Úrral tudjunk járni. A munkáját nem látjuk ugyan, de szemlélhetjük hatását a saját életünkben és másokéban. Ha megváltozunk a Jézusba vetett hit által, az csakis a bennünk lakó Szentlélek miatt történik. „Bár maga a szél láthatatlan, de hatásai láthatók, érezhetők. Ugyanígy nyilvánvalóvá válik a Lélek szívben történő munkálkodása az olyan ember cselekedeteiben, aki átérezte a megmentő erőt. Amikor Isten Lelke átveszi az uralmat a szív felett, átalakítja az életet. Az ember elveti a bűnös gondolatokat, lemond a gonosz cselekedetéről; szeretet, alázatosság és béke lép a harag, irigység és összeférhetlenség helyébe. A bánatból öröm lesz, az arcon égi fény tükröződik” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 134-135. o.). Csodálatos ígéretek ezek, és megszámlálhatatlanul sok ember élete bizonyította már, hogy mennyire valóságosak. A Szentlélek munkája azonban nem azonnali. Nem automatikusan válunk olyanná, amilyenné lennünk kell. A hit és az Úr előtt meghajló élet azt jelenti, hogy harcok követik egymást, újra meg újra át kell adnunk magunkat, megbánva bűnünket, amikor elbukunk. A Szentlélek a mennyei Közvetítő, aki azért dolgozik életünkben, hogy új teremtménnyé tegyen Krisztusban. Ez azonban egy egész élet munkája. Hibáink és gyengeségeink sarkalljanak arra, hogy még teljesebben odaszánjuk magunkat az Úrnak! Ne engedjünk a Gonosznak, annak, amit mindig tenni akar, hogy ezeket felhasználva hátráltasson a keresztyeni életünkben! Amikor a bűneinkkel vádol, gondoljunk Jézus áldozati halálára, ami éppen bűneinkért történt! Pontosan azért halt meg értünk Jézus és ajánlja fel kegyelmét, mert bűnösök vagyunk és szükségünk van a kegyelemre.

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1. Hogyan kell a színpalak mögött szolgálni? Mit tanít erről a Szentlélek példája? Vagyis hogyan lehet úgy végezni az Úr munkáját, hogy sokan alig tudnak róla, mert nem látják vagy nem értékelik?**
- 2. Miként emeli fel és helyezi a középpontba a Szentlélek Jézust? Hogyan emelhetjük mi is fel Jézus személyét és szolgálatát anélkül, hogy mi magunk lennénk a figyelem középpontjában? Miért esik ez néha nehezünkre? Hogyan harcolhatunk a természetünkből adódó magamutogatás ellen?**

PÁSKULYNÉ KOVÁCS ERZSÉBET:

ÚJ ESZTENDŐ KEZDETÉN

Új esztendő kezdetén állunk.
Becsukjuk a múlt év ajtaját.
Kísérnek emlékeink még.
Jók vagy rosszak? Mindegy. Semmiség...
Az időben úgyis minden elvész.
De a szívünkben, ott mélyen
egy-egy pillanat
emléke mégis megmarad.
– Egy régi naplemente tán,
s egy virág illata leng át a szobán:
emlékezni tanít éppen arra,
hogyminden elmúlik,
és ma már, az elmúlt
év is egyre messzebb jár.

– De itt az új, a nagy ismeretlen!
Folyik az idő medrében napunk.
Hetek, hónapok sodrása viszi
habok közt hányódó csónakunk.
Szorítjuk az evező rúdját,
hisszük, hogy rajtunk múlik a siker:
megérkezni a kitűzött célhoz,
mint a versenyző, aki végül nyer!

– Ó, nem így van ez!
Sorsunk irányítója csak részben vagyunk.
Az idő-folyónak
nagy Gazdája van,
s ha összetörik néha csónakunk,
a segítség az Ő kezében van.
– Ezzel a hittel induljunk, bízva,
ha örvény vesz is bennünket körül,
Ő ott áll mellettünk,
kiszabadít és megkönyörül!